

Στις 28.4.2008, με τη συμμετοχή των μελών της Κοινότητάς μας, έγινε στη Συναγωγή μνημόσυνο για να τιμηθεί η Μνήμη των Θυμάτων Ολοκαυτώματος.

Την επιμνημόσυνη δέηση τέλεσαν οι κ. Μωρίς Φρανσές και Μάκης Μωυσής. Τα κεριά άναψαν η κα Λουίζα Οβαδία και ο κ. Ντίνος Μάτσας όμηροι των ναζιστικών στρατοπέδων.

Η εκδήλωση έκλεισε με ομιλία της κας Λουίζας Κόνε η οποία, μεταξύ άλλων, τόνισε χαρακτηριστικά: «...Ανήκω στην τρίτη γενιά των Εβραίων απογόνων που έζησαν τον πόλεμο και το Ολοκαύτωμα. Αν και δεν έζησα μέσα στον πόλεμο έμαθα με κάθε λεπτομέρεια για την τύχη των συγγενών της μητέρας μου και του πατέρα μου που χάθηκαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης... Αισθάνομαι ότι το να είσαι Εβραίος σημαίνει να ονειρεύεσαι το Ολοκαύτωμα, τη Σοά, να ζεις μέσα στο Ολοκαύτωμα και να πεθαίνεις στο Ολοκαύτωμα χωρίς να είσαι πραγματικά εκεί. Κάθε Εβραίος προσπαθεί να φαντασθεί το τρόμο, να σταθεί μπροστά στις απεριγραπτες οδυνηρές εικόνες... Προσπαθεί να ρωτάει τους μεγαλύτερους αν ήταν εκεί και τι πέρασαν και ακόμη να φοβάται να το κάνει. Σαν Εβραία μητέρα προσπαθείς να καταλάβεις πόσο αδύνατον, πόσο απάνθρωπο θα ήταν να βρεθείς στη θέση να διαλέξεις ανάμεσα στα δύο σου παιδιά. Να αναρωτιέσαι αν θα ήταν αρκετά μεγάλα να φροντίσουν τους εαυτούς τους χωρίς εσένα. Να τα κοιτάζεις και να αναρωτιέσαι αν η σωστή επιλογή θα ήταν να τα κρατήσεις ή να τα διώξεις από το τρένο. Ολοκαύτωμα: Καμία λέξη δεν μπορεί να χωρέσει τόσα πολλά πράγματα...»